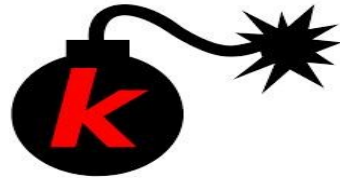

katrami.espivblogs.net

ΔΕΛΤΙΟ ΑΝΤΙ-ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Ενάντια
στην Ελεγχόμενη
Κρατική Πληροφόρηση

Πρωτοβουλία Αναρχικών
για την Κοινωνική Αυτοάμυνα

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΟΥΝ ΓΙΑ ΝΑ ΜΠΟΡΕΣΟΥΝ ΝΑ ΕΠΙΒΑΛΛΟΥΝ ΤΑ ΚΑΙΝΟΥΡΙΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΤΑΞΙΚΗΣ ΤΟΥΣ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ

Δεμένη πλέον για τα καλά στο άρμα της Ε.Ο.Κ. 1992 η άρχουσα τάξη της Ελλάδας επιδιώκει να προχωρήσει με όλους τους τρόπους ώστε να ενταχθεί ακόμα πιο οργανικά στην οικογένεια των ανεπτυγμένων βιομηχανικά δυτικών ευρωπαϊκών κρατών.

Αυτή η μεθοδευμένη πορεία της Ελληνικής κοινωνίας προδιορίζεται κύρια από την πολιτική αναγκαιότητα των διεθνών κέντρων εξουσίας (τα ανεπτυγμένα βιομηχανικά κράτη του πλανήτη, οι μεγάλες πολυεθνικές) στο να επιβάλλουν νέους όρους, καινούριες κοινωνικές συνθήκες εκμετάλλευσης και θεσμούς.

Αυτή η επιβολή πραγματοποιείται διαμέσου της παράλληλης εισαγωγής προωθημένων τεχνολογιών όχι μόνο μέσα στην παραγωγική διαδικασία με την στενή της έννοια, αλλά σχεδόν μέσα σε κάθε κοινωνική δραστηριότητα.

Οι καινούριες τεχνολογίες (πληροφορική, ρομποτική, ηλεκτρονική κτλ.) περί των οποίων τόσος λόγος γίνεται τελευταία διαμέσου όλων των μέσων μαζικής ενημέρωσης που ελέγχονται από το κράτος, το κεφάλαιο και τα πολιτικά κόμματα, δεν αποτελούν παρά το καινούριο όπλο του καπιταλισμού που στην μεταβιομηχανική εποχή προς την οποία βαδίζει αυτήν την στιγμή η κοινωνία μας, στοχεύουν να καθυποτάξουν στις κυρίαρχες εκμεταλλευτικές τάξεις όλες τις κοινωνικές τάξεις των εκμεταλλεόμενων, κάτω από καινούριες και αδιάντροπες συνθήκες κυριαρχίας.

Ο παγκόσμιος καπιταλισμός επιχειρώντας να εγκαθιδρύσει αυτές τις νέες κοινωνικές σχέσεις και τα καινούρια μοντέλα εξουσίας, γνωρίζει πολύ καλά τις άμεσες συνέπειες που θα προκύψουν στο κοινωνικό πεδίο. Ποτέ το πέρασμα από έναν συγκεκριμένο τύπο κοινωνίας σε έναν άλλο δεν έγινε ομαλά. Ειδικότερα στη σημερινή περίοδο όπου οι εξεγερτικές διαθέσεις του κόσμου βρίσκονται στην ημερήσια διάταξη με τον ένα ή τον άλλον τρόπο, ανοιχτά ή συγκαλυμμένα, ανατρεπτικά ή ρεφορμιστικά (από τις συνεχείς απεργειακές κινητοποιήσεις των εργαζόμενων με σκοπό την άμυνα του βιοτικού τους επιπέδου ενάντια στις επιθέσεις των αφεντικών, μέχρι την άρνηση της στρατιωτικής θητείας και τις πρόσφατες κινητοποιήσεις των φοιτητών στα εκπαιδευτικά ιδρύματα) η ανάγκη λήψης κατασταλτικών μέτρων από την πλευρά του κράτους και του κεφάλαιου γίνεται επιτακτική.

Παντού, σε ανατολή και δύση, επεκτείνονται συνεχώς οι δίκαιες λαϊκές κινητοποιήσεις και εξεγέρσεις που πηγάζουν ως ένα μεγάλο βαθμό από την συνειδητοποίηση της κατάστασης του αποκλεισμού των λαϊκών μαζών από τις ευρύτερες κοινωνικές αποφασιστικές διαδικασίες που αφορούν την ίδια μας την ζωή από την μια, και από την άλλη εξαιτίας της επεκτεινόμενης ληστρικής εκμετάλλευσης σε βάρος μας από τα αφεντικά των καπιταλιστικών δημοκρατιών ή των «λαϊκών» ψευτοκομμουνιστικών καθεστώτων.

Είναι οι εξεγέρσεις των εργατών της Πολωνίας και της Ρουμανίας που μας δείχνουν την πραγματική διάσταση της «διαφάνειας» του υπαρκτού σοσιαλισμού και ο τρόπος με τον οποίο αυτές οι εξεγέρσεις καταστέλλονται, το μέτρο της πραγματικής «αναδιάρθρωσής» του.

Είναι οι μαθητικές και φοιτητικές κινητοποιήσεις στην δυτική Ευρώπη και στην Ελλάδα που μας δείχνουν την πραγματική διάσταση του κοινωνικού προβληματισμού: της αβεβαιότητας και της ανασφάλειας των νέων γενεών μέσα στα πλαίσια του δημοκρατικού, καπιταλιστικού καταναλωτικού «παράδεισου»

Είναι οι φανφάρες ενός Ντεβακιέ, μιας Φαλκούτσι και ενός Τρίτη που μας δείχνουν το μέτρο της πολιτικάντικης, ρεφορμιστικής δημοκρατικής λογικής της κοροϊδίας και της αφομοίωσης από την εξουσία, όλων των δίκαιων αιτημάτων των νέων, που συνεχίζουν να παραμένουν άλυτα και που όταν δεν γίνεται πειστική με τα λόγια εμπιστεύεται την τύχη της στα ρόπαλα των φονιάδων ενός Πασκούα και ενός Δροσογιάννη.

Όλες οι κατασταλτικές μεθοδεύσεις του ζευγαριού κράτος-κεφάλαιο δεν αφορούν μόνο τα άμεσα σχέδια του για την ελληνική κοινωνία (άνοιγμα νέων αγορών, καινούριες σχέσεις και διασυνδέσεις με τα διεθνή κέντρα εξουσίας και έλεγχο των κοινωνιών) αλλά βρίσκονται σε εναρμονισμό και με τα σχέδια των διεθνών κέντρων εξουσίας.

Με κεντρικό άξονα το άλλοθι του λεγόμενου «αντιτρομοκρατικού αγώνα» από την μια το κράτος και το κεφάλαιο επιτυγχάνουν να εγκαθιδρύσουν και να νομιμοποιήσουν νέους κατασταλτικούς

μηχανισμούς και μεθόδους ενάντια στην κοινωνία, (π.χ. το παρόν νομοσχέδιο για τον ΕΚΑΜ και τις νέες μαγνητικές ταυτότητες που έχει σαν σκοπό του την αύξηση της δυνατότητας των αυθαιρεσιών της αστυνομίας ενάντια σε οποιονδήποτε πολίτη θεωρείται «επικίνδυνος» για την ασφάλεια του κράτους και του κεφάλαιου. Η συμβολή των νέων τεχνολογιών της πληροφορικής στην εφαρμογή αυτού του καινούριου κατασταλτικού μηχανισμού είναι αξιοσημείωτη), από την άλλη πραγματοποιείται η ταυτόχρονη αλληλοδιείσδυση των μυστικών υπηρεσιών των διεθνών κέντρων εξουσίας στα επί μέρους κράτη. Παράλληλα ο αγώνας ενάντια στην «τρομοκρατία» είναι μοχλός πίεσης για τους επί μέρους κρατιστές και μέσο συμβιβασμών και αμοιβαίων εξυπηρετήσεων.

Οι διεθνείς συμβάσεις των κρατών ενάντια στην «τρομοκρατία» (π.χ. η ΤΡΕΒΙ σχετικά με την λεγόμενη σύμφωνα με τους κρατιστές «Ευρωτρομοκρατία» που με τη σειρά της για να βρει πάτημα έχει ανάγκη εξίλασθριων θυμάτων, ένα από αυτά ήταν μέχρι πρόσφατα ο Ιταλός Μ. Φολίνι, που δεν εκδόθηκε τελικά εξ αιτίας συγκεκριμένων πολιτικών σκοπιμοτήτων ενώ οι εκδόσεις Τούρκων πολιτικών αγωνιστών συνεχίζονται), είναι ουσιαστικά η επιφανειακή επικύρωση άλλων ευρύτερων συμφωνιών ανάμεσα στους διάφορους κρατιστές. (π.χ. το άνοιγμα της ενιαίας Ευρωπαϊκής αγοράς του 1992).

Ποιους άλλους όμως εξυπηρετεί αυτή τη στιγμή στην Ελλάδα η ανάπτυξη της τρομοκρατολογίας;
Τα απειλούμενα από την ανάπτυξη του διεθνούς κοινωνικού κινήματος συμφέροντα του Αμερικάνικου милитарισμού, τα οποία μάλιστα επιβάλλουν και στην Ελλάδα διαρκείς πιέσεις για την παραγωγή θεαματικού «αντιτρομοκρατικού έργου» από την πλευρά των ντόπιων δυνάμεων καταστολής, στην υπηρεσία της άρχουσας τάξης των εκμεταλλευτών.

Η στυγνή και προμελετημένη δολοφονία του Μ. Πρέκα από τους πληρωμένους εκτελεστές της εξουσίας στις 1 Οκτώβρη 1987 στην Καλογρέζα, αποτελεί τμήμα συνολικότερης μεθόδευσης των κατασταλτικών δυνάμεων με σκοπό να φτιαχτεί ένα ολόκληρο αντιτρομοκρατικό σενάριο όπου θα «πρωταγωνιστούσαν» οι τέσσερις αναρχικοί κοινωνικοί αγωνιστές. Ο Κλέαρχος Σμυρναίος, ο Χριστόφορος Μαρίνος, η Ευαγγελία Βογιατζή και ο Γεράσιμος Μπουκουβάλας.

Το κράτος δολοφόνησε τον Μ. Πρέκα γιατί αν τον άφηνε ζωντανό δεν θα μπορούσε να στηρίξει στα δικαστήρια το σενάριο περί σύστασης «ένοπλης ομάδας». Έτσι όμως, μια κλοπή αυτοκινήτου μετατρέπεται από τους κρατιστές σε «ένοπλη τρομοκρατική ομάδα» κάτω από τις πιέσεις των αμερικανικών κέντρων εξουσίας και την αναγκαιότητα καταξίωσης της ΕΛΑΣ στο να παράγει αντιτρομοκρατικό έργο.

Οι 4 αναρχικοί κοινωνικοί αγωνιστές των οποίων άλλωστε η δημόσια δράση ήταν γνωστή στις δυνάμεις καταστολής, κατηγορούνται με βάση ΨΕΜΜΑΤΑ που το ίδιο το κράτος μεθόδευσε.

Την πράξη κοινωνικής αλληλεγγύης του Κλέαρχου Σμυρναίου και του Χριστόφορου Μαρίνου προς τον κατατρεγμένο και άδικα καταδικασμένο από την «δικαιοσύνη» Μιχάλη Πρέκα, προσπαθεί στην συγκεκριμένη περίπτωση να εκμεταλλευτεί το κράτος για να φθάσει στους δικούς του σκοπούς. Έτσι με αφορμή τα γεγονότα της Καλογρέζας το κράτος επιχειρεί να ολοκληρώσει δια μέσου των μαζικών μέσων ενημέρωσης που ελέγχει, την εικόνα του «βίαιου» και «τρομοκρατή» αναρχικού.

Με βάση αυτή την εικόνα θα μπορούσε να διευρύνει το κατασταλτικό του έργο.

Οι τέσσερις αιχμάλωτοι του κράτους αποτελούν το καινούριο του άλλοθι για να συγκροτήσει και εξαπολύσει μια ευρύτερη και συνολικότερη καταστολή, όχι μόνο ενάντια στους αναρχικούς, αλλά ενάντια σε όλα αυτά τα κοινωνικά στρώματα των εκμεταλλευόμενων της Ελληνικής κοινωνίας που κινούνται, έχοντας εξεγερτικές τάσεις, ενάντια στην εκμετάλλευση των αφεντικών δεξιών και αριστερών.

Μια από τις άμεσες προθέσεις του κράτους είναι να διευρύνει στο έπακρο τον κύκλο της υπόπτων και των κρατουμένων.

Οι 4 φυλακισμένοι αναρχικοί διώκονται ακριβώς για τους κοινωνικούς τους αγώνες και την αναρχική τους θεώρηση, συμπεριφορά και στάση απέναντι στους θεσμούς της εκμεταλλευτικής κοινωνίας και το κράτος ειδικότερα.

Το αστικό κράτος κυριαρχίας ποινικοποιεί συγκεκριμένα την πολιτική δράση και τη θεωρητική άποψη των αναρχικών μέσα στην σημερινή Ελληνική κοινωνία καταφεύγοντας σε κατασταλτικές μεθοδεύσεις και σκευωρίες νομικίστικου περιεχομένου.

Είναι περισσότερο από σίγουρο ότι τα άμεσα προβλήματα και ανάγκες του κράτους και του κεφάλαιου που ήλθαν να συγκαλύψουν αλλά και εξακολουθούν να συγκαλύπτουν τα γεγονότα της Καλογρέζας και η σύλληψη των 4 αναρχικών κοινωνικών αγωνιστών είναι τα εξής:

- α) η πρόσφατη αποδοχή από το κράτος των όρων περί «αντιτρομοκρατικού αγώνα», που επέβαλαν τα αμερικάνικα κέντρα εξουσίας.
- β) η ανάγκη λειτουργικής εφαρμογής των συμφωνιών της TREVΙ.
- γ) η αποκατάσταση του κύρους των δικωκτικών συμμοριών του κράτους και η συγκάλυψη των μέχρι τώρα εγκλημάτων τους (με πρόσφατο αυτό του πολίτη Σταματόπουλου).
- δ) η καθέρωση της εγκληματικής δράσης των για αυτό τον σκοπό δημιουργημένων κατασταλτικών μονάδων (MAT, MEA, EKAM), που έχουν σαν άμεσο στόχο τους την τρομοκράτηση και την καθυπόταξη των κινητοποιήσεων και των εξεγερτικών τάσεων του κόσμου.

Είναι άλλο τόσο σαφές ότι σκοπός του κράτους είναι η δημιουργία ενός εντεινόμενου κλίματος τρομοκρατολογίας το οποίο επιδιώκει μεθοδεύοντας σκευωρίες στο να προβάλλει σαν άμεσο κίνδυνο για την Ελληνική κοινωνία, το ίδιο το κοινωνικό κίνημα που παλεύει ενάντια στην ταξική κυριαρχία και εκμετάλλευση των αφεντικών.

Οι αναρχικοί καταγγέλουν δημόσια ότι η συγκεκριμένη μεθόδευση του Ελληνικού κράτους και κεφάλαιου εναντίον τους και ενάντια στις όποιες εξεγερόμενες και αντιστεκόμενες ομάδες της κοινωνίας, έχει σαν σκοπό να εξυπηρετήσει τις μακροπρόθεσμες επιδιώξεις τους, οι οποίες ταυτίζονται με τη θέσπιση και εισαγωγή μέσα στην Ελληνική κοινωνία, καινούριων κατασταλτικών και εκμεταλλευτικών κοινωνικών μηχανισμών (νέες τεχνολογίες μέσα στην παραγωγική διαδικασία και στην κοινωνική ζωή ευρύτερα, EKAM και νέες ταυτότητες, νέο νομοσχέδιο για την παιδεία, νέες διατάξεις ενάντια στις απεργιακές κινητοποιήσεις των εργαζομένων, νέο νομοσχέδιο που στην ουσία εξακολουθεί να κατοχυρώνει τον φασιστικό θεσμό του στρατού που δολοφονεί τα παιδιά του λαού προς μοναδικό όφελος της τάσης των αφεντικών).

Όπως είναι γεγονός ότι οι κατασταλτικές κρατικές μεθοδεύσεις έχουν σαν τελικό στόχο την κοινωνία άλλο τόσο είναι αλήθεια πως οι δοκιμασμένες πρακτικές εναντίον ευαίσθητων κοινωνικών τμημάτων εφαρμόζονται αμέσως μετά στην υπόλοιπη κοινωνία.

Έτσι οι κοριοί που βρέθηκαν στην αναρχική εφημερίδα «ΔΟΚΙΜΗ» χρησιμοποιήθηκαν και για την παρακολούθηση πολιτικών κομμάτων (ΕΑΡ, ΚΚΕ) και αγωνιστών.

Οι παρακολούθησεις αναρχικών για λόγους «εθνικής ασφάλειας» επεκτάθηκαν και επεκτείνονται στην καθένα μας για τον ίδιο λόγο.

Οι απαγορεύσεις των συγκεντρώσεων και διαδηλώσεων των αναρχικών είχαν και έχουν την αντίστοιχία τους στις απαγορεύσεις και τους ξυλοδαρμούς εργαζομένων διαδηλωτών και φοιτητών.

Οι αναρχικοί πιστεύουν ότι είναι ακριβώς όλοι αυτοί οι καινούριοι μηχανισμοί κοινωνικής καταστολής και εκμετάλλευσης που το κεφάλαιο και το κράτος βρίσκονται αυτή τη στιγμή στην αναγκαιότητα να εφαρμόσουν στην Ελλάδα, για να μη χαθεί όπως υποστηρίζουν τα αφεντικά το τρένο της νέας τεχνολογίας, που αποτελούν τον πραγματικά σοβαρό κίνδυνο για την παρούσα εξέλιξη όλης της ελληνικής κοινωνίας.

Σαν επαναστάτες πάλεψαν και παλεύουν πάντα ενάντια στην διαδικασία αναδιάρθρωσης της ταξικής κυριαρχίας και εκμετάλλευσης η οποία σήμερα συστηματοποιείται από τα αφεντικά μέσα στην κοινωνία, υπό τον ύπουλο όρο της λεγόμενης «τεχνολογικής προόδου» που όμως δυστυχώς έχει την ικανότητα να δημιουργεί σημαντικές μαζικές κοινωνικές ψευδαισθήσεις σχετικά με την πραγματική φύση της κοινωνίας μας.

**ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ 4 ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ
ΟΙ ΜΟΝΟΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ ΗΤΑΝ ΠΑΝΤΟΤΕ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΕΝΟΥΝ
ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ.**

*Πρωτοβουλία Αναρχικών
για την Κοινωνική Αυτοάμυνα*

katrami.espivblogs.net